

Asia: OM082:00/2020

Kuluttajansuojan Omnibus-direktiivin täytäntöönpano sekä puhelin- ja kotimyyntisääntelyn tiukentaminen

1. Yleiset huomiot

Yleiset huomiot mietinnöstä:

Kuluttajaliitto kiittää mahdollisuudesta lausua työryhmän mietinnöstä, jossa tarkastellaan kuluttajansuojan Omnibus-direktiivin täytäntöönpanoa sekä puhelin- ja kotimyyntisääntelyn tiukentamista. Kuluttajaliitto kohteliaimmin esittää seuraavat huomiot mietinnöstä:

Omnibus-direktiivi sisältää kuluttajien kannalta useita merkittäviä parannuksia kuten esimerkiksi se, että huomioidaan, että kuluttaja saattaa sitoutua maksamaan palvelusta/tuotteesta henkilötiedoillaan. Positiivista on myös esimerkiksi säännökset siitä, että verkossa toimivalla markkinapaikalla tulee ilmoittaa, onko myyjä elinkeinonharjoittaja vai muu taho sekä säännökset hakutulosten ja kuluttaja-arvostelujen esittämisestä. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan pääosin suoraan Omnibus-direktiivistä tulevat velvollisuudet ovat mietinnössä hyvin esitetty.

Kuluttajaliitto on jättänyt työryhmässä eriävän mielipiteen kolmeen kokonaisuutteen liittyen: puhelinmyynti, kotimyynti sekä yksilölliset oikeussuojakeinot. Näihin kolmeen osa-alueeseen liittyviä huomiota tuodaan esille jäljempänä tässä lausunnossa.

Kuluttajaliitto toivoo, että jatkovalmistelussa otettaisiin puhelin- ja kotimyyntiin osalta kuluttajansuojan puolesta tiukempi kanta verrattuna siihen, mitä enemmistö on mietinnössä päättänyt ehdottamaan, ja että jatkovalmistelussa toteutettaisiin hallitusohjelmakirjausta, jonka mukaan: ”Puhelin- ja kotimyyntiä rajoitetaan ja säädellään tiukemmin kuluttajan suojaksi”.

Helsingissä 31.8.2021

Juha Beurling-Pomoell

Pääsihteeri

Emmi Meriranta

Lakimies

2. Omnibus-direktiivin täytäntöönpano

Huomiot Omnibus-direktiivin täytäntöönpanoon liittyvistä ehdotuksista:

Direktiivillä pannaan täytäntöön muutoksia, joilla on positiivisia vaikutuksia kuluttajansuojaan kuten esimerkiksi markkinapaikkojen tiedonantovelvollisuuden kasvattaminen ja ilman rahavastiketta tarjottavia hyödykkeitä koskevat uudistukset. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan suurin osa Omnibus-direktiivin velvoitteista ehdotetaan täytäntöön pantavaksi direktiivin vähimmäistason edellyttämällä tavalla.

Kuluttajaliiton näkemys eroaa työryhmän mietinnöstä koskien yksilöllisiä oikeussuojakeinoja (ehdotettu KSL 2 luvun 15 a §). Sääntelyn taustalla oleva direktiivi edellyttää, että kuluttajalle taataan tehokkaat oikeussuojakeinot. Työryhmän mietinnössä esitetty toteutustapa ei ole direktiivin edellyttämällä tavalla tehokas, sillä käsityksemme mukaan sen soveltamiskynnys olisi liian korkea, jotta kuluttajat pääsisivät tosiallisesti hyödyntämään hinnanalennusta ja/tai vahingonkorvausta. Samassa yhteydessä Kuluttajaliitto on kiinnittänyt huomiota, ettei kuluttajien oikeussuojakeinoja sopimuksen purkamiseksi lainvastaisen menettelyn johdosta voida jättää yleisten sopimusoikeudellisten periaatteiden ja sääntelyn varaan.

3. Puhelinmyyntisääntelyn kiristäminen

3.1 Tulisiko puhelinmyyntisääntelyä kiristää?

a) Kyllä, sääntelyä tulisi kiristää.

Tarkemmat perustelut ja muutosehdotukset:

Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan olisi täysin kuluttajien etujen vastaista olla kiristämättä puhelinmyynnin sääntelyä ja tätä tukee työryhmässäkin esillä olleet KKV:n ja Kuluttajaliiton selvitykset puhelinmyyntiin liittyvistä ongelmista, viranomaisyhteydenottojen määrästä sekä kuluttajien kokemuksista puhelinmyyntiin liittyen.

Työryhmän mietinnössä tuodaan esille erilaisia puhelinmyyntiin liittyviä kuluttajahaittoja, jotka osaltaan liittyvät siihen, että puhelin on haastava myyntikanava ja tarvitsee jo sen vuoksi lisäsääntelyä. Puhelinmyynnissä (kuten kaikessa elinkeinotoiminnassa) esiintyy myös niin sanottuja markkinahäiriöitä, mutta kuluttajien kohtaamia ongelmat eivät johdu vain näistä toimijoista. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan puhelinmyynnin haitat eivät liity ainoastaan tilanteisiin, joissa kyse on lain vastaisesta toiminnasta, joihin voitaisiin puuttua mietinnön ehdottamin tavoin jälkikäteisellä valvonnalla. Vain osa tapauksista tulee viranomaisten tietoon eikä sikikään jälkikäteen asioiden selvittäminen ole Kuluttajaliiton mukaan kestävä sääntelyratkaisu. Jälkikäteinen selvittäminen vaatii esimerkiksi aggressiivisen myynnin uhriksi joutuneelta kuluttajalta aikaa ja vaivaa eikä aina ole helposti näytettävissä, miten puhelinkeskustelu eteni ja mitä tietoja puhelussa annettiin kuluttajalle. Aggressiivisen myynnin perusteella sopimukseen ryhtymiseen saattaa liittyä kuluttajien puolelta myös häpeää.

Nykyinen 14 päivän peruuttamisoikeus ei auta kuluttajaa, mikäli elinkeinoharjoittaja ei kerro peruuttamisoikeuden olemassaolosta ja kuluttaja ei tiedä tästä oikeudesta. Erityisesti heikommassa asemassa olevat kuluttajat (kuten edunvalvottavat ja ikääntyneet) tarvitsevat etukäteistä suojaa puhelinmyynnin haitoilta suojaamiseksi.

Lisäksi on selvää, että enemmistö kuluttajista ei halua vastaanottaa puhelinmarkkinointia. Kilpailu- ja kuluttajaviraston selvityksen 2/2020 mukaan 73 prosenttia vastaajista oli täysin samaa tai jokseenkin samaa mieltä väitteen ”koen puhelinmyynnin yksityisyyttäni häiritsevänä” kanssa. Kuluttajaliiton 9.10.2020 tekemän kyselytutkimuksen mukaan 56 prosenttia vastanneista koki itseensä kohdistuneen puhelinmyynnin häiritseväksi. Se, että puhelinmyynti koetaan laajasti häiritseväksi ja ei-toivotuksi, puhuu sen puolesta, että sääntelyä on kiristettävä.

Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan puhelinmyyntiä koskien tulisi ensisijaisesti ottaa käyttöön opt-in-malli, jossa puhelinmyyntiä saisi lain mukaan kohdistaa vain ennakkohyväksynnän antaneille kuluttajille. Markkinointiluvat tulisi koota yhteen rekisteriin ja rekisterin tulisi olla viranomaisen hallinnoima. Rekisterin noudattamista tulisi valvoa ja noudattamatta jättämiseen tulisi yhdistää tarpeeksi tehokkaat sanktiot, jotta rekisteriä tosiasiallisesti noudatettaisiin. Kuluttajilla tulisi olla riittävän tehokkaat oikeussuojakeinot ja viranomaisilla tarvittaessa keinot puuttua toimintaan esimerkiksi hallinnollisin sanktioin. Vain opt-in-sääntelyvaihtoehto takaisi kuluttajille mahdollisuuden päättää haluaako vastaanottaa markkinointia puhelimitse. Tämä vastaisi pitkälti nyt jo esimerkiksi sähköpostien ja tekstiviestien osalta käytössä olevaa mallia. Kuluttajaliiton käsityksen mukaan opt-in-rekisteri voisi tuoda myös puhelinmyyntiä harjoittaville yrityksille tehokkuusetuja, sillä rekisterin kautta tavoitellut henkilöt olisivat lähtökohtaisesti halukkaita vastaanottamaan puhelinmarkkinointia.

Muistiossa esitetyllä tavalla nykyisiin kieltorekistereihin liittyviä ongelmia: rekisterit ovat puhelinmarkkinointialan ylläpitämiä, niiden noudattaminen perustuu vapaaehtoisuuteen, rekisterit ovat kuluttajille maksullisia, ne ovat huonosti tunnettuja ja määräaikaista eivätkä tosiasiallisesti estä puhelinmyyntiä. Mikäli Kuluttajaliiton kannattamaan ensisijaiseen sääntelyvaihtoehtoon opt-in-malliin ei siirrytä, olisi nykyisen opt-out-järjestelmän kieltorekisterien toimimattomuuden vuoksi

puhelinmyynnin opt-out-rekisterien rakennetta muutettava siten, että ylläpitäjänä olisi vain yksi taho, joka olisi viranomainen. Rekisterin noudattamatta jättämisellä tulisi samassa yhteydessä säätää seurauksista elinkeinonharjoittajalle.

Yhtenä lisäsäätelyvaihtoehtona mietinnössä on pohdittu puhelinnumeroon liitettävää etuliitettä (ns. prefix), jolloin kuluttaja voisi tunnistaa saapuvan puhelun puhelinmyynniksi ja päättää haluaako juuri sillä hetkellä vastaanottaa markkinointipuhelua. Lisäksi prefiksin käyttö mahdollistaisi sen, että teleoperaattorin tai puhelinosovelluksen kautta voisi estää numeroa käyttävät puhelut. Työryhmä on esittänyt, että prefiksin käyttöönottoa tulisi tarkastella uudelleen sähköisen viestinnän tietosuojasetuksen eli niin kutsutun ePrivacy-asetuksen kansallisen toimeenpanon yhteydessä sillä asiaan saattaa liittyä globaalin televerkkoon liittyviä haasteita. ePrivacyn kansalliseen toimeenpanoon on vielä paljon aikaa ja sen vuoksi Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan voitaisiin jo aloittaa kansallisesti selvittämään tarkemmin, onko mahdollista ottaa etuliite käyttöön kansallisesti jo aikaisemmin.

Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan työryhmän toissijainen esitys kirjallisesta vahvistuksesta olisi omiaan jossain määrin parantamaan kuluttajien asemaa. Toimiakseen kirjallinen vahvistus vaatisi selkeää sääntelyä harkinta-ajasta, jota nykyiseen ehdotukseen ei sisälly. Kun kuluttajalle taataan lainsäädännöllä harkinta-aika, hän pystyy vertailemaan ostostaan ilman painostusta puhelimesta ja tekemään itsensä kannalta parhaimman valinnan. Ruotsin kirjallisesta vahvistuksesta saatujen kokemusten kautta tiedetään, että on tärkeää, että kirjallista vahvistusta ei voida antaa puhelun aikana tai välittömästi sen jälkeen.

Työryhmän mietintöön on kirjattu, että yhtenä ratkaisuna olisi rekisterien tunnettavuuden lisääminen, ja että kansalaisjärjestöt eivät ole järjestäneet tiedotuskampanjoita tunnettavuuden lisäämiseksi. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan tietoisuuden lisääminen ei ratkaise puhelinmyynnin ongelmia, sillä mietinnössäkin esitetyllä tavalla rekisterit ovat vapaaehtoisia elinkeinonharjoittajille, maksullisia kuluttajille ja kyselytutkimusten perusteella kuluttajat eivät koe niitä toimiviksi, sillä puhelinmyyntiä voidaan kohdistaa kuluttajaan, vaikka hänellä olisi kaikki rekisterit käytössään. Kuluttajaliitto katsoo, että joka tapauksessa tiedottamisen päävastuu täytyy olla rekisterien ylläpitäjällä, vaikkakin Kuluttajaliitto ja sen Kuluttaja-lehti sekä myös KKV antaa tietoja, kuinka suoramarkkinointikielto tehdään. Esimerkiksi alan itsensä pitämän kielto rekisterin ongelma on se, että rekisterien ylläpitäjällä ei ole kannustetta tiedottaa rekisteristä, sillä tämä kaventaa myös rekisteriä käyttävien mahdollisuuksia tehdä markkinointipuhelua. On ristiriitaista, että rekisterin ylläpitäjän etu on, että kuluttajat eivät tunne rekisteriä. Tämäkin puhuu sen puolesta, että rekisterin pitäisi olla puolueettoman tahon hallinnoima. Jos tiedottamista pidetään ratkaisuna tilanteeseen, tulisi tehdä konkreettinen ehdotus, kuinka rekisterinpitäjien tulisi asiasta tiedottaa. Samassa yhteydessä tulisi tarkastella, kuinka rekistereistä saataisiin kuluttajille maksuttomia ja toistaiseksi voimassaolevia.

Lisäksi todettakoon, että työryhmän mietinnössä esitetty lopputulos on selkeästi vastoin hallitusohjelmakirjausta, jonka mukaan: ”Puhelin- ja kotimyyntiä rajoitetaan ja säädellään tiukemmin kuluttajan suojaksi”. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan työryhmässä ei ole esitetty riittävän vakuuttavasti, miksi hallitusohjelmakirjauksesta tulisi luopua täysin puhelinmyynnin osalta.

Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan työryhmän muistiossa on tuotu esille useita eri luotettavin keinoin selvitettyjä kuluttajahaittoja. Kotimaiselle elinkeinoelämälle mahdollisesti koituvat haitat, jos sääntelyä kiristettäisiin taas perustuvat alan toimijoiden omiin arvioihin vaikutuksista.

3.2 Mietintöön on kirjattu kirjallista vahvistusmenettelyä koskeva pykälä (kuluttajansuojalain 6 luvun 12 a §) eri toteuttamisvaihtoehtoineen. Jos laissa säädettäisiin kirjallisesta vahvistusmenettelystä, mikä toteuttamisvaihtoehtoista olisi perustelluin?

a) Kirjallinen vahvistusmenettely ilman soveltamisalapoikkeuksia.

Tarkemmat perustelut ja muutosehdotukset:

Kuluttajaliitto kannattaa vaihtoehtoa a), jossa kirjalliseen vahvistukseen ei liitettäisi mitään soveltamispoikkeuksia ja näin kirjallisen vahvistuksen soveltamisala olisi mahdollisimman laaja ja suojaisi parhaiten kuluttajia.

Näkemyksemme mukaan myös hinnaltaan pienempiin ostoksiin liittyy epäselvyyksiä. Esimerkkinä mainittakoon vitamiini- ja muut pilleritilaukset, joihin valvova viranomainenkin on joutunut puuttumaan (KKV tiedote 9.4.2020). Nämä ovat yksi esimerkki tuotekategoriasta, jossa hinta saattaisi jäädä alle 30 euron, mutta joihin liittyy paljon viranomaisen tietoon tulevia ongelmia. Sama koskee sanoma- ja aikakauslehtiä, joiden myyntitapoihin KKV on joutunut myös puuttumaan (KKV tiedote 31.10.2018).

Lisäksi Kuluttajaliitto on huolissaan siitä, että jos rajaukselle asetetaan kiinteä euromäärä, kirjallista vahvistusta pyritään kiertämään järjestelyillä, joissa hinta saadaan näennäisesti alle tämän rajan.

Kirjallinen vahvistus ilman soveltamispoikkeuksia olisi selkein ja tasapuolisin ratkaisu.

Jatkovalmistelussa tulisi säätää tehokkaista kuluttajan oikeussuojakeinoista tilanteissa, joissa elinkeinoharjoittaja laiminlyö noudattaa kirjallisesta vahvistuksesta annettua sääntelyä. Lisäksi jakovalmistelussa tulisi vielä selkeyttää laiminlyönnin vaikutuksia niissä tilanteissa, joissa puhelinmyynnissä ei noudateta kirjallista vahvistusta, mutta elinkeinoharjoittaja suorittaa velvollisuuteensa ikään kuin sopimus olisi syntynyt ja kuluttaja vastaanottaa tuotteen/palvelun sekä maksaa sen. Kuluttajalla tulisi tällöinkin olla mahdollisuus hinnanalennukseen tai tarvittaessa vahingonkorvaukseen.

Mikäli päädytään ottamaan kirjallinen vahvistus käyttöön, tulisi se lisätä kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista annetun lain 3 luvun hallinnollisten seuraamusmaksujen piiriin, mikäli elinkeinoharjoittaja laiminlyö noudattaa kirjallisesta vahvistuksesta annettua sääntelyä.

Työryhmän mietinnössä on tuotu kattavasti esiin kirjallisen vahvistuksen mahdollisia positiivisia vaikutuksia. Kuitenkaan kirjallisen vahvistuksen käyttöönotto ei ratkaisisi sitä ongelmaa, että kuluttajat kokevat tutkitusti puhelinmyynnin ei-toivottavana ja häiritsevänä.

3.3 Muut huomiot puhelinmyyntisääntelyn kiristämisen tarpeesta ja keinoista:

Kuluttajaliiton huomautukset ovat esitetty kohdissa 3.1–3.2.

4. Kotimyyntisääntelyn kiristäminen

Huomiot kotimyyntisääntelyn kiristämisestä:

Kotiovella tehtävässä kotimyyntissä markkinointitapahtuma tulee kuluttajan luokse kotirauhan piiriin yllättäen ja pyytämättä. Työryhmän mietinnössä on hyvin tuotu esiin ongelmia kotimyyntiin liittyen ja sääntelyn kiristäminen on näin perusteltua.

Kuluttajaliitto pitää lähtökohtaisesti ehdotettua muutosta kotimyyntin peruuttamisoikeuden laajentamista ja uusia säännöksiä elinkeinonharjoittajalle aiheutuvista seurauksista hyvänä ja oikeasuuntaisena. Tämän lisäksi Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan olisi kuitenkin tarkasteltava laajemmin, miten voitaisiin estää kotimyyntin ongelmat. Yhtenä vaihtoehtona voisi olla kirjallisen vahvistuksen ulottaminen kotimyyntiinkin. Tällöin olisi tärkeää, että myyjä ei voisi ottaa vastaan vahvistusta samalla yllätyskäynnillä vaan varmistettaisiin, että kuluttajalla olisi mahdollisuus harkita ja vertailla tarjousta ilman, että elinkeinonharjoittaja olisi läsnä. Kuten puhelinmyyntissä, myös kotimyyntissä tulisi siis lainsäädännön keinoin varmistaa kuluttajalle riittävä harkinta-aika.

Lisäksi voitaisiin tarkastella, voidaanko kuluttajille antaa laajemmat mahdollisuudet ennalta estää ei-toivotut myyntikäynnit. Voitaisiko lainsäädännön tasolla esimerkiksi taata kuluttajille oikeus ”ei kotimyyntiä” tai vastaavin tekstein varustetuin tarroin kieltää kotimyyjiä lähestymästä kyseistä asuntoa. Tällöin kotimyyntin yhteydessä olisi käytössä myös eräänlainen opt-out -järjestelmä. Tähän järjestelmään tulisi yhdistää tehokkaat kuluttajan oikeussuojakeinot ja hallinnolliset sanktiot, mikäli elinkeinonharjoittaja kohdistaa kotimyyntiä kotitalouteen, joka on ennalta kieltänyt kotimyyntin. Jos kotitalouteen, joka on kieltänyt näkyvästi kotimyyntin, kohdennetaan kotimyyntiä tulisi tätä myyntitoimenpidettä arvioida kuluttajansuojalaissa tarkoitettuna aggressiivisena menettelynä vastaavasti kuten vastoin ”ei mainoksia”-tarroin jaettu mainoksia pidetään häirintänä.

5. Vaikutusten arviointi

5.1 Onko uudistuksen vaikutukset arvioitu näkemyksenne mukaan oikein? Onko uudistuksella näkemyksenne mukaan huomionarvoisia vaikutuksia, joita ei ole tuotu mietinnössä esiin?

Mietinnössä esitetyllä monella muutoksella on merkittäviä tai kohtalaisia positiivisia vaikutuksia kuluttajiin, vaikkakin mietinnössä olisi monelta kohtaa voitu ottaa kuluttajalähtöisempi tarkastelu ja

esimerkiksi antaa suurempi merkitys kuluttajien kokemalle puhelinmyynnin häiritsevyydelle ja sitä kautta tehdä todella kuluttajien oikeuksia parantavaa sääntelyä rajoittamalla puhelinmyyntiä.

Vaikutuksiin liittyen työryhmässäkin esillä olleesta edunvalvonnalle toteutetusta kyselystä käy ilmi, että puhelin- ja kotimyyntin sääntelyä kiristämällä saataisiin aikaan positiivisia vaikutuksia, jotka koskisivat nimenomaan edunvalvottavia ja edunvalvoja. Lisäksi tuloksista voisi päätellä, että vastaavat positiiviset vaikutukset koskisivat myös ikäihmisiä, jotka eivät ole vielä varsinaisessa edunvalvonnassa, mutta tarvitsevat läheisiltään apua arjessa. Edunvalvojille tehdyn kyselyn (n=117) mukaan n. 95 prosenttia edunvalvojista katsoi, että puhelinmyynnin sääntelyn tiukentamisella olisi edunvalvontatyöhön (esimerkiksi puhelinmyynnin ongelmien määrään ja niihin käytettyyn työaikaan) joko merkittävä tai kohtalainen positiivinen vaikutus. Vastaavan kysymyksen tulos kotimyyntin osalta oli n. 67 prosenttia.

Valmistelun pohjana tulisi olla enemmän ministeriön laatimia selvityksiä. Esimerkiksi vaikutuksista elinkeinoelämään ei ole saatavilla luotettavaa tietoa. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan elinkeinoelämän itsensä esittämät arviot vaikutuksista ovat ylisuuria tosiasiallisiin vaikutuksiin nähden. Mietintö pohjaa työryhmän jäsenten tekemiin selvityksiin. Näyttää siltä, että työryhmän jäsenten tekemistä selvityksistä on esimerkiksi KKV:n selvityksen osalta arvioitu vastaajien motiiveita, mutta vastaavanlaista harkintaa ei ole tehty esimerkiksi ASML:n jäsenkyselyistä. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan myös elinkeinoelämän esittämiä arvioita olisi tullut arvioida kriittisesti. Yksi esimerkki tästä aiheutuneista puutteista löytyy esimerkiksi Ruotsin Tillväxverketin selvityksestä (Regler som påverkar företagens kostnader och konkurrenskraft 2013-2020 / Slutrapport av uppdrag enligt Tillväxtverkets regleringsbrev 2014), josta käy ilmi, että Ruotsissa markkinointia edustava taho Swedma ei ole nähnyt kirjallisen vahvistuksen vaikuttaneen yksistään myyntin määrään toisin kuin työryhmän mietinnössä on annettu ymmärtää.

5.2 Huomiot puhelinmyyntiä koskevan vahvistusmenettelyn vaikutuksista, ml. eri soveltamisalapoikkeuksien vaikutuksista:

Mietinnössä tuodaan kattavasti esiin kuluttajille suuntautuvia positiivisia vaikutuksia, joita kirjallisella vahvistuksella olisi. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan nämä hyödyt ovat yhteiskunnallisesti suuremmat kuin mahdolliset pieni kasvu yritysten hallinnollisessa taakassa.

Kirjallinen vahvistus on käytössä useassa EU-maassa ja näiden avulla olisi voinut tehdä kansainvälistä vertailua. Nyt vertailua on tehty lähinnä Ruotsiin ja siinäkin pääosin työryhmän jäsenten hankkimien selvitysten perusteella. Jatkovalmistelussa olisi syytä virkamiestyönä tehdä laajempaa kansainvälistä vertailua kirjallisen vahvistuksen vaikutuksista kuluttajansuojaan.

Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan ne henkilöt, jotka haluavat ostaa tuotteita ja palveluita puhelinmyynnin kautta tulevat jatkossakin näin tekemään, mikäli kirjallinen vahvistus otettaisiin käyttöön. Edellä kohdassa 5.1 esitetyn Ruotsiin vertailuun liittyvän ongelman lisäksi Kuluttajaliitto tulkitsee Ruotsin myyntilukujen laskua kirjallisen vahvistuksen tultua käyttöön siten, että myynnistä

on karsiutunut epäasiallinen ja painostava myyntitulos pois, jolloin on luonnollista, että myyntiluvut näyttävät pienemmiltä. Kuluttajaliitto näkee tämän hyvänä asiana – näin yritykset eivät pääse hyötymään myyjien epäasiallisista myyntikeinoista kuluttajien kustannuksella.

5.3 Huomiot kotimyyntisääntelyn kiristämisen vaikutuksista:

Kotimyyntiin osalta vaikutukset näyttäytyvät pääosin oikeasuuntaisilta. Kuluttajaliitto epäilee kuitenkin muistiossa esitettyä, että kotimyyntissä esitetyillä muutoksilla voisi olla positiivinen vaikutus kotimyyntiin houkuttelevuuden lisääntymiseen kuluttajien näkökulmasta, kun kuluttajien peruuttamisoikeus sekä oikeussuojakeinot laajenevat. Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan kotimyyntiin merkittävä ongelma on, että se tunkeutuu kotirauhan piiriin yllättäen ja pyytämättä eikä tämän vuoksi nyt esitetyt muutokset peruuttamisoikeuteen tule lisäämään kotimyyntiin houkuttelevuutta kuluttajien näkökulmasta.

6. Muut huomiot

Muut huomiot mietinnöstä:

-

Meriranta Emmi
Kuluttajaliitto – Konsumentförbundet ry